

Proves d'accés a la universitat

Literatura catalana

Sèrie 1

Qualificació		TR
Qüestions		
Comentari de text		
Suma de notes parcials		
Descompte per faltes		
Total		
Qualificació final		

Etiqueta de l'alumne/a

Ubicació del tribunal

Número del tribunal

Etiqueta de qualificació

Etiqueta del corrector/a

Aquesta prova consta de dues parts. Escolliu DUES de les quatre qüestions plantejades en la primera part i UN dels dos comentaris de text plantejats en la segona part.

PRIMERA PART

Responen a DUES de les qüestions següents:

1. Al recull *Narracions*, Salvador Espriu es refereix sovint a Barcelona, Catalunya i Espanya, i també a la vila d'Arenys de Mar. Digueu amb quins noms les designa i expliqueu quina visió dona l'autor d'aquests llocs i dels seus habitants.
[2,5 punts]
2. Descriviu la personalitat de la protagonista de *Laura a la ciutat dels sants*, de Miquel Llor, i expliqueu d'on neix el conflicte principal de la novella (tingueu en compte el títol de l'obra).
[2,5 punts]
3. Expliqueu l'estructura del llibre *Visions & Cants*, de Joan Maragall. Identifiqueu els temes i les característiques principals de cada secció, i digueu si hi ha idees o actituds recurrents en tot el llibre (mireu d'exemplificar-les amb poemes concrets).
[2,5 punts]
4. El grup d'artistes que apareix a l'escena v de *L'alegria que passa*, de Santiago Rusiñol, està format per tres personatges peculiars. Descriviu les seves característiques com a individus i com a grup.
[2,5 punts]

SEGONA PART

Desenvolueu UN dels dos comentaris de text proposats a continuació (pàgines 6 i 8):

1. Comenteu amb detall el poema «Interval», que obre la secció «L'assenyament» d'*El cor quiet*, de Josep Carner. Tingueu en compte, sobretot, els aspectes següents (no cal tractar-los separatament ni en el mateix ordre):
 - a) La forma mètrica del poema i la seva relació amb el desenrotllament del text.
 - b) La posició del poema en la secció «L'assenyament» i la seva relació amb la secció «Les nits».
 - c) L'experiència que descriu el poema (fixeu-vos en el títol).

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

Interval

Obro els ulls. Quina pura calma!
Soc a dins d'una verda balma.

—És la persiana qui ho fa—.
Visc. ¿Qui sap si viuré demà?

5 Em recordo un pecat antic.
(Tan indefens, he estat inic!)

Oh, gràcies, Déu, per ta dolcesa
i per ta espera desatesa¹

10 i l'aura nova de frescor
damunt l'estòlid² pecador!

Saltirona, al lluny, la tartana:
un dolç somriure m'encomana.

15 Tot just la mar s'ha coronat
de sos primers nimbes³ taronges.
Desapareixo, d'un plegat.
Mos ulls, altre cop, s'han tancat.
La veu que ha dit: —Massa aviat!—
¿era l'àngel, el vent gemat⁴
o la campana de les monges?

1. *desatesa*: 'no satisfeta'.

2. *estòlid*: 'ignorant, neci'.

3. *nimbes*: 'aurèoles'.

4. *gemat*: 'ufanós, radiant'.

2. Comenteu aquest fragment del capítol 15 de *Feliçment, jo soc una dona*, de Maria Aurèlia Capmany. Tingueu en compte, sobretot, els aspectes següents (no cal tractar-los separatament ni en el mateix ordre):
- a) La situació i la importància del fragment en l'argument de la novel·la.
 - b) L'evolució de Carola Milà: destrucció i construcció de la seva identitat.
 - c) La veu narrativa.

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

Asseguda, de cara al carrer, entre el tragí d'aquella joventut vestida de negre i bruta, amb una brutícia espectacular, feta de misèria cultivada, després d'haver engolit el cafè amb llet, que tenia gust d'escorrialles de sopa, amb el maletí a la falda, vaig decidir ordenar de nou la meua vida i esborrar definitivament el meu passat. El mig segle havia liquidat les seves esperances i jo liquidaria també la Carola Milà. M'imaginaria que s'havia quedat allí baix, a la petita ciutat que feia olor de ferro moll i de glicines florides i de mar.

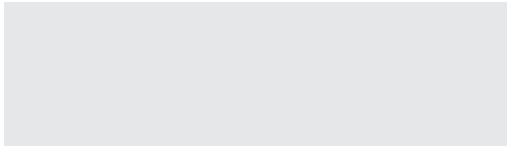
Allí mateix vaig decidir com utilitzaria la meua llibertat i els meus diners. Vaig arribar a la conclusió que havia de convertir-me en la mestressa d'un restaurant. Com hi vaig arribar no és gens difícil d'entendre. Només hi havia una quantitat que havia heretat de la meua gent i que mai no m'abandonaria: la por a la fam. No em feia por la mort, em feia por la por a la fam, que humiliava i prostitueix, la fam vergonyosa que buida l'estómac a petites cullerades. Vaig decidir trobar un lloc on instal·lar-hi un petit restaurant. La primera cosa que compraria seria una cafetera per fer-me el cafè al meu gust. Vendria com or fos el cremat, però en lloc de posar-hi rom com a la taverna de cal Quim hi posaria tokay,* amb una branca de llorer, això sí, emergint de la terrina.

* *tokay*: Tipus de vi de postres produït a Hongria.

--	--

--	--

Etiqueta de l'alumne/a

Institut
d'Estudis
Catalans